

ספר

בניהו

ברך א

השלם

ברכות שבת עירובין

ביאורים ומירושים על דברי אגדה שדברו חז"ל בתלמוד בבלי
להטאון האדיר בנסתר ובנגלה, משנתו קב ונקי,
רשכה"ג המקובל האלהי, המפורסם בכל קצוי ארץ

קקש"ת מוחר"ר **יוסף חיים** זצוק"ל וזיע"א

הועתק לראשונה מעצם כתב ידו הקדושה

הכין וערך לדפוס

הרה"ג דוד יהודיוף זצוק"ל

עתה יצא לאור מחדש

עם לוח מפתחות ל"בניהו" על כל שלשת חלקיו

בהוצאת

הצב"י ישועה בן דוד סאלם יצ"ו

יפו 108 טלסקס 02-5389176

ירושלים התשנ"ח

ספריית בני תורה המרכזת ע"ש משפחות לכו"כין - קקסט

יבא

ראו שיסמוך על הנס והניסיה למצרים, וברור שלא יקראנה אסון, אבל אם נמצא בה לשעמים איזה קלות חיו בדרך הצניעות, קשה לסמוך על הנס ולהביאה למקום היציג ההוא, ומוכרח לחזור לאחוזיו, ואחר שכתב והסתכל על כל ימים שעברו, וראה שהיתה מתנגדת בחסידות גדולה כל ימיה מעד הצניעות, ולא נמצא בה קלות בחסידות זו אפילו מעט הצניעות, ולא נמצא בה הדאגה, אז בעת לבי לסמוך על הנס ולהביאה למצרים, ובודאי לא יבא חקלה, שיעשה לה הקפדה גם להצילה, ויש יתנה נא ידעתי בשכלי בזכרתי והסתכלתי, כי אשה יפה מראה אחי, ר"ל יפה את בחסידות של צניעות, להזהר מן מראה עינים של אחרים, שלא ראו אותך זדים ולא ראיך אותם, לכן אני סומך על הנס להביאך מצדדתי על פי אופן זה שתאמר אחותי את, למען יטוב לי בעבורך, שלא יתרגוני, רבננות אני מצד קלקול הטמאה שישמךך ה, ואז לא יהיה לי עון בביאה זו שאני מביאך כאן, אלא ודחתה נפשי בגללך.

ובזה מוכן שפיר המאמר כאן בא ליטמא, שטמא עצמו בשאט הנפש בלתי אונס והכרח, כאותו האיש שאכל גבונה ושתה יין של נכרים שהתאוה להם בלי אונס והכרח, אז זה האדם בשיקרה לו אחיב איזה אונס לאכול איסור, כי נודמן לו מקרה שאחזו בולמוס של אכילה, דמשום מקרה נפש אונס הוא באכילה איסור, מוחזקין לו שערי הצריות של נכרים לאכול עם ממני מקרה נפש, ולא נעשה לו גם בחבירה, שהזמינו לו בית ישראל ואכל מאכל כשר, אך הבא ליטרה, כאותו ראובן שגזרו לבלתי יאכל איסור מימיו ברצונו, הנה כשאירע לו אונס של בולמוס, דמותר לו לאכול איסור, מסייעין אותו להזמין לפניו בית יהודי ויאכל דבר כשר, ובה יובן נמי מאמר הברייתא אחיו, מטמא עצמו מעט מטמאין אותו הרבה, כאותו שמעון שטמא עצמו מעט, באכלו מעט גבונה ומעט יין מעט אחת בימיו כשאט הנפש בלי אונס, אלא ברצונו, ולא אכל אלא מעט אחת, וגם איסור רובן מטמאין אותו הרבה, שנפל כוד כוחות הטמאה לאכול כמה פעמים וגם אכילה של איסור תודה, גבילות טרופות ובשר בחלב והשיית ברחמי ישמרנו מכל ממשול ויעזרנו על דבר כבוד שמו, אכיד.

היום הם ממני הגורד, וזהו כשב דוחם, וירעו כי יש נפש וזכה יזכרו את בעלי הבתים אשר נמלו עםם זה יום, וזם יסדרו ההודיע אל ראובן בעל הבית אשר היה עמו חסד, ויאמר לו הכרת מנין ענתה כך כי את יתה רע אחי כי אני בסוך, וזמן היהודים האנוסים בני ימי וכל אנשי ביתי שומרים מצוה ה' בסתר, ומה שחת לארץ אני שוחט ובודק, ונזהר מבשר שחוק וחתה אל העצב כעבור ערצך בביתי, כי בשר מינול יבא עליהם, אך שמעון ידע כי בבית נכדו ישב, שהוא יבא בעיני מאכלם גבילות טרופות ובשר בחלב, והוא יבא עם ממני מקרה נפש, וזהו כבואם אל עירם, הלך מני אל חכם עיני וישאלהו מה זאת עשה אלהים לך, והנה בבית נכדו ולאכול בשר טמא ואסור, ולרעי היטיב מה חשית בבית ישראל, וישעבהו דבר, הנה נא לי ואל יבא ממני, אם מעולם לא אכלת דבר אסור בלי אונס, ומה אתה עושה הדבר, מעט אחת הלכתי עם נערים ביער, ומה אכילים לחם וגבונה ויין של נכרים, והתאויתי ומה תודה אל הגבונה ואל היין, וטעמתי מעט מהם, ומה יטלה נא ה' לעבודך בדבר הזה, ויען החכם ומה עיקר ה' בכל רבבו, הנה רעך הטוב ממך, מעולם לא בא לפני דבר אסור, וישמרדו השדית מן החקלה גם כהן ויאונס, אבל אתה כבר עברת את פי ה' בלי אונס, אז יקח ממנו לעשות לך גם להזמין לפעוך בית יהודי בתוך בני נכרים הרבים, עבד עיש.

יבא מוכן בסיד הכתוב (התלים א א) 'אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ומה הוא ממני שלא הלך בעצת רשעים מעיקרו, לעבוד בלובי תודה כשאט נפש בלי אונס, לכן בדרך חטאים גם השם לא עמד שהזמין לו השיית בית ישראל ומה לו לא יאכל דבר אסור וזכה פירשתי בסיד הענין בא אברהם אבינו ע"ה למצרים, ויאמר לשרה יתנה נא ידעתי אשה יפה מראה אחי (בראשית יב יא), והקושיא נא יתנה אך שרה אמנו ע"ה שהיתה מן ארבע ישיפות בעולם שהיא לאברהם אבינו ע"ה שנים הרבה, וזהו העצם שנת לא ידע אברהם אבינו מופיה שהיה מבהיל ידעתי וי חתכן שהיה מדבר עמה בהסתר עינים, אך יתנה כי נבואו למצרים קודם שנכנס, ראה כי אותו יבא הוא סגנה לשרה, וודאי יאנסו אותה, על כן עריך ללך לאחוזי ולא יכנס למצרים, אך שם על לבי להביט מעט שחלק שרה אסנו ע"ה בדרך הצניעות מעט עצמא ה, אם היתה נזהרת כל ימיה לעשות חסידות ודלת מני הצניעות בקצה האחרון, שאם היתה כך, ודאי

דף ט"ל ע"א, מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה, ג"ל בסיד, מקדש עצמו ספר הצוה, שדואה עצמו מעט וכל מצותיו וליסודו מעט, מקדשין אותו הרבה, שישלבו מעשי וליסודו עם גדולי הדור, אשר מעשיהם מצויים